

Dr. Martin Luther King Jr.

"I have a dream"

[Discurs cu ocazia marșului spre Washington de la 28 august 1963, ținut în fața a 250.000 de oameni strânși la Lincoln Memorial, vezi foto]

“Mă bucur să iau parte astăzi cu voi la un eveniment considerat a fi cea mai mare demonstrație pentru pace din istoria națiunii noastre.

Acum o sută de ani, un mare american, în a cărei umbră ne-am adunat noi astăzi, semna proclamația de emancipare. Aceasta a venit ca zorii fericiți ai unei zile răsărite după o lungă noapte de prizonierat.

Cu toate acestea, nici după o sută de ani negrii nu sunt liberi. O sută de ani mai târziu, viața negrilor suferă în continuare de pe urma cătușelor segregării rasiale și a lanțurilor grele ale discriminării. O sută de ani mai târziu, negrii se află tot la marginea societății americane, fiind exilați în propria lor țară.

Am astăzi aici pentru a dramatiza o situație rușinoasă. Am venit oarecum în capitala țării noastre pentru a încasa un cec. Când arhitecții republicii noastre au scris marile cuvinte ale Constituției și ale Declarației de Independență, ei au semnat o poliță pe care a fi trebuit ca toți americanii să o poată încasa. Această poliță garanta tuturor oamenilor — atât albilor, cât și negrilor, în egală măsură — drepturile nestrămutate de a trăi fericiți și în libertate.

Se poate însă observa cu ușurință astăzi că America nu și-a onorat promisiunile în ceea ce-i privește pe cetățenii de culoare. În loc să-și îndeplinească obligațiile cele sfinte, America a oferit negrilor un cec fără acoperire. Refuzăm să credem totuși că n-a mai rămas nimic în seifurile de ocazii ale țării acesteia.

Am venit astăzi așadar să ne încasăm cecul, acest cec care ne va deschide accesul către bogățiile libertății și ale securității garantate de dreptate. Am venit în acest loc neobișnuit pentru a aminti Americii de urgența imediată pe care o presupune ziua de astăzi. Nu este vreme acum să ne permitem luxul să ne "liniștim" sau să înghițim calmantele unui progres lent și treptat. A venit vremea să transformăm promisiunile democrației în realitate. A venit vremea să ieșim din prăpastia întunecată a segregării rasiale și să purcedem pe drumul strălucitor al dreptății pentru toate rasele. A venit vremea să ne salvăm națiunea din nisipurile mișcătoare ale nedreptăților rasiale în care s-a scufundat și să o ridicăm pe culmile solide ale fraternității. A venit vremea ca toți copiii lui Dumnezeu să trăiască realitatea dreptății. Ar fi fatal pentru această națiune să nu ia la cunoștință caracterul urgent al situației curente. Această vară fierbinte a nemulțumirilor justificate ale negrilor nu se va sfârși până când nu va fi venit proaspăta toamnă a libertății și dreptății.

1963 nu este sfârșitul ci începutul. Cine speră că negrii se vor fi mulțumit acum când s-au mai eliberat de presiune, va avea o surpriză urâtă atunci când va constata că națiunea urmează același drum ca mai înainte.

America nu va cunoaște liniște până ce negrilor nu se vor bucura de deplinătatea drepturilor civile. Vârtejul revoltei va zgudui în continuare temeliiile națiunii noastre până cât va veni ziua senină a dreptății.

Și trebuie să spun poporului meu care se află pe pragul tocit al ușii care duce spre palatul dreptății că atâta vreme cât vom încerca să ne câștigăm locul de drept nu trebuie să ne facem vinovați de nici un comportament nedrept.

Să nu ne lăsăm ispitiți să bem din paharul amar al urii pentru a ne stinge setea de libertate. Trebuie să ne ducem mereu lupta la nivelul superior al demnității și disciplinei. Nu trebuie să lăsăm să ne cadă acest protest creator în prăpastiile violenței fizice. Trebuie să ne ridicăm mereu pe acele culmi maiestuoase de unde să putem răspunde actelor de violență fizică cu puterea sufletului nostru.

Acest nou și minunat spirit revoluționar care a cuprins comunitatea negrilor nu trebuie să ne facă să ne pierdem încrederea în toți albi. Pentru că mulți dintre frații noștri albi — și acest lucru o dovedește prezența lor astăzi — și-au dat seama că viitorul lor este stâns împletit cu al nostru. Ei și-au dat seama că libertățile lor nu pot fi despărțite de libertățile noastre. Nu putem mărșălui de unii singuri.

Și dacă e să mărșăluim, trebuie să ne obligăm să nu întrerupem niciodată acest marș. Nu ne mai putem întoarce. Există oameni care îi întrebă pe cei devotați drepturilor civile: "Când veți fi satisfăcuți pe deplin?" Nu vom fi niciodată satisfăcuți pe deplin atâta vreme cât negrii vor mai cădea victime brutalității înfiorătoare a poliției.

Nu ne putem declara satisfăcuți atâta vreme cât trupurile noastre obosite nu vor găsi un loc să se odihnească în motelurile de pe șosele și în hotelurile din marile orașe. Nu ne putem declara satisfăcuți atâta vreme cât libertatea de deplasare a negrilor va fi limitată doar la mutarea dintr-un ghetou mai mic într-unul mai mare.

Nu ne putem declara satisfăcuți atâta vreme cât copiii noștri vor fi privați de libertate și demnitate prin semne pe care stă scris: "Doar pentru albi". Nu ne putem declara satisfăcuți atâta vreme cât negrii din Mississippi nu vor obține drept de vot, iar negri din New York nu vor avea pe cineva pe care într-adevăr să vrea să îl aleagă. Nu, nu ne vom declara satisfăcuți decât când drepturile vor curge ca apa iar dreptatea cu puterea unui fluviu mareț.

Știu că unii dintre voi au venit astăzi aici pentru că sunt nefericiți și au multe nevoi. Unii dintre voi au venit direct din strânsoarea celulelor din închisoare. Unii dintre voi au venit din regiuni în care sunteți urmăriți de brutalitatea poliției pentru că vă cereți dreptul la libertate. Voi sunteți veteranii suferințelor creatoare. Continuați tot așa și aveți încredere că aceste suferințe nemeritate vă vor elibera.

Întoarceți-vă în Mississippi, în Georgia, în Louisiana, în mahalalele și ghetourile din marile orașe din Nord cu conștiința că situația de acum poate și va fi schimbată. Nu vă complaceți în disperare.

Vă spun astăzi, prieteni, că, în ciuda dificultăților de azi și de mâine, am un vis. Este un vis al cărui rădăcini sunt adânc ancorate în visul american. Am un vis, și anume că într-o bună zi această națiune se va ridica și va trăi conform adevăratului sens al credințelor sale: „acest adevăr este de la sine înțeles pentru noi: toți oamenii sunt egali.” Am un vis, și anume că într-o bună zi, pe dealurile roșii din Georgia, fii foștilor sclavi și fii foștilor proprietari de sclavi vor putea să se așeze împreună la masa fraternității. Am un vis, că într-o bună zi chiar și statul Mississippi, un stat care lăncezește în fierbințeala nedreptății și oprimmării, se va transforma într-o oază a libertății și dreptății. Am un vis, că cei patru copii ai mei vor trăi într-o bună zi într-o națiune în care nu vor mai fi judecați după culoarea pielii lor, ci după caracterul lor. Am astăzi un vis...

Am un vis, că într-o bună zi în Alabama, statul cu rasiștii aceia răi, cu guvernatorul său, din a cărui gură au ieșit cuvinte precum "intervenție" și "anularea integrării rasiale" ..., că într-o bună zi chiar și acolo, în Alabama, băiețelii și fetițele de culoare își vor da mâna cu băiețelii și fetițele albe, ca frații și surorile. Am un vis, că într-o bună zi fiecare va se va înălța și fiecare munte se va apleca. Locurile cu gropi vor fi netezite, la fel și cele denivelate. Iar splendoarea lui Dumnezeu ni se va revela, ca tot ce e din carne să o vadă.

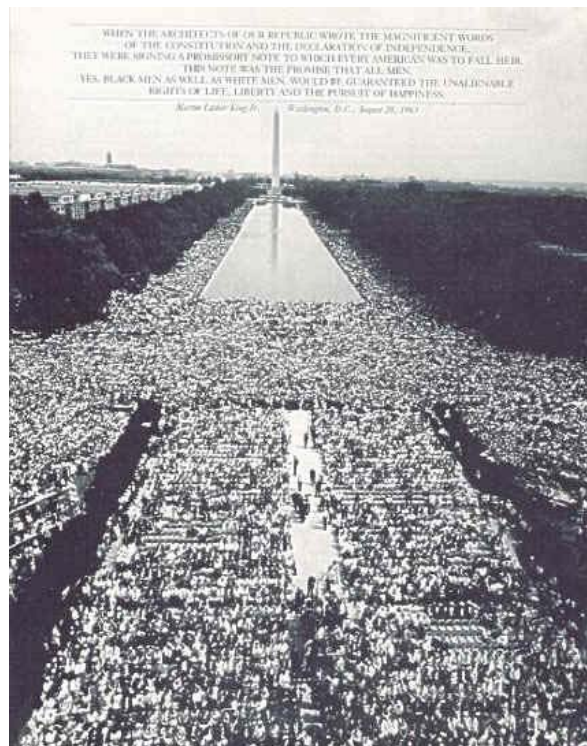
Aceasta este credința noastră. Și cu această credință mă voi întoarce în Sud.

Această credință mă va motiva să scot din muntele disperării o piatră a speranței. Această credință ne va motiva să transformăm inechitățile exagerate din sânul națiunii noastre într-o minunată simfonie a fraternității.

Această credință ne va motiva să lucrăm împreună, să ne rugăm împreună, să ne luptăm împreună, să mergem împreună la închisoare, să ne ridicăm împreună pentru cauza libertății, în conștiința că într-o bună zi vom fi liberi. Aceea va fi ziua în care toți copiii lui Dumnezeu vor da un nou înțeles acestui cântec: "Țara mea, Țară a Libertății, așa cânt eu. Țară în care au murit strămoșii mei, mândria pelerinilor, de pe toți munții răsună libertatea." Dacă America vrea să devină o națiune măreață, atunci toate aceste lucruri trebuie să devină realitate.

Lăsați să răsună cântul libertății de pe piscurile din New Hampshire. Lăsați să răsună cântul libertății de pe munții cei înalți din New York, lăsați să răsună cântul libertății de pe munții Allegheny din Pennsylvania. Lăsați să răsună cântul libertății de pe culmile înzăpezite ale Munților Stâncoși din Colorado. Lăsați să răsună cântul libertății de pe înălțimile Californiei. Dar nu numai atât, lăsați să răsună cântul libertății de pe Stone Mountain din Georgia. Lăsați să răsună cântul libertății de pe Lookout Mountain din Tennessee. Lăsați să răsună cântul libertății de pe fiecare deal și măgură din Mississippi, lăsați să răsună cântul libertății de pe fiecare ridicătură.

Pentru că dacă vom lăsa să răsună câmpul libertății — dacă îl vom lăsa să răsună din fiecare așezare și fiecare cătun, din fiecare stat și din fiecare oraș, atunci vom putea trăi mai repede ziua în care toți copiii lui Dumnezeu — oameni albi și negri, evrei și necredincioși, protestanți și catolici — își vor da mâinile și vor intina versurile vechiului Negro Spiritual: "În sfârșit liberi! În sfârșit liberi! Doamne Dumnezeule Atotputernic, suntem în sfârșit liberi!"

Analiza discursului lui Martin Luther King Jr. (“I have a dream”)

Acest discurs a fost rostit pe 28 august 1963, având scopul eliberării negrilor de sub opresiunea rasială, ce domnea în America din vremea sclaviei și care, de o sută de ani, se vroia a fi oprită.

Având un auditoriu pe măsură (250.000 de oameni, negri și albi), discursul a fost pe măsura așteptărilor...

Încă de la început pune accent pe perioada de asuprire, o sută de ani, repetând expresia de mai multe ori, pentru a accentua durata sacrificiului...Aceași metodă o folosește pe tot parcursul discursului: expresii ca “A venit vremea...”, “Nu ne putem declara satisfăcuți atâta vreme...” și “am un vis...” exprimă vocea poporului de culoare. Ultima sa expresie de acest gen, “cântul libertății”, reunește toate colturile Americii, toate statele și toate orașele sub aceeași voce ce cânta: “În sfârșit liberi! În sfârșit liberi! Doamne Dumnezeule Atotputernic, suntem în sfârșit liberi!” .

Este important că acest discurs nu a fost adresat doar celor de culoare, ci și albilor, fiindcă printre cei adunați acolo erau și dintre aceștia. Fragmentul “...nu trebuie să ne facă să ne pierdem încrederea în toți albi. Pentru că mulți dintre frații noștri albi — și acest lucru o dovedește prezența lor astăzi — și-au dat seama că viitorul lor este stâns împletit cu al nostru...” este cât se poate de clar. Oratorul nu vrea să creeze noi focare de violență, ci să convingă conducătorii țării de nedreptatea rasială (“Nu trebuie să lăsăm să ne cadă acest protest creator în prăpastiile violenței fizice”).

Un alt atu al acestui discurs este folosirea metaforelor, acele expresii ce impresionează întotdeauna ascultătorii și oferă un plus de credibilitate. “... Nu este vreme acum să ne permitem luxul să ne “liniștim” sau să înghițim calmantele unui progres lent și treptat...” și “... poporului meu care se află pe pragul tocit al ușii care duce spre palatul dreptății...” ating cu siguranță inimile celor de culoare, dacă nu chiar și a câtorva dintre conducătorii albi...

Vocea sa este impunătoare, hotărâtă! Știe ce vrea și spune ce are pe suflet... Astfel oratorul s-a făcut ascultat, nu doar auzit...

Propoziții ca “A venit vremea ca toți copiii lui Dumnezeu să trăiască realitatea dreptății.” și “...atunci vom putea trăi mai repede ziua în care toți copiii lui Dumnezeu — oameni albi și negri, evrei și necredincioși, protestanți și catolici — își vor da mâinile...” fac apel la credință, un factor important și respectat în deceniul al șaselea, în America, în egală măsură atât de albi, cât și de negri ...

Folosirea verbelor la persoana I, plural, atrage foarte mult atenția auditoriului...De exemplu fragmentul “...Această credință ne va motiva să lucrăm împreună, să ne rugăm împreună, să ne luptăm împreună, să mergem împreună la închisoare, să ne ridicăm împreună pentru cauza libertății, în conștiința că într-o bună zi vom fi liberi.” exprimă speranța într-un viitor mai bun, mai calm, mai fratern. Acest vis este exprimat la propriu, dând glas gândurilor celor asupriți, celor adunați acolo.

Acest discurs și-a lăsat amprenta în istoria americana și are toate meritele. Și-a îndeplinit scopul, acela de a da spune lucrurilor pe nume exact cum sunt în realitate, și a fost rostit la momentul și locul potrivit.

Dragos Codreanu,
anul I, grupa 1A